

י'טיבטי'תימני, נולדה בהודו וגדלה באילת

דשות במסך

של רחלי ולא הכריח אותה להישאר בלהקה, למרות החוזה החתום שבידי. רחלי שוחררה, ומאז פשנל נשאר אחד מידידיה הנאמנים ביותר, הממשיך לייצג לה בכל אשר היא פונה.

התמדה

ועקשנות

ך אז באה ההצעה של הטלוויזיה. לגבי רחלי היה זה ניסיון חדש אם כי קשה. מתוך עשרות מועמדות היא הגיעה. לאחר מלכודת מסך רבים להיות אחת משלוש המועמדות: הקריינית הור תיקה שמירה אימבר, הדוגמנית הזוהרת עדנה רותם ורחלי. שמירה נפסלה מפני שנראתה על המסך מבוגרת מדי בשביל קהל הילדים הובביהספורט. עדנה, שאותה ואת שעה בלונדי, אהבה המצלמה. נפסלה בגלל קצב הדיבור האיטי וההססני שלה.

אולם גם אז, לא נפתחה הדלת עבור רחלי. מספר משה חובב, מי שהיה המאמן של רחלי כקריינית, "כאשר פגשתי אותה לראשונה נתתי לה לקרוא קטע קשה. ללא הכנה מוקדמת. מובן שהיא נכשלה. אמרתי לה: 'מותק שלי. את בחיים לא תהיי קריינית. אין לך כל סיכוי. ויצאתי מהי חדר. חשבתי לעצמי, אם כאשר אני הור לחדר היא לא רק בוכה, אלא גם מתעקשת שהיא רוצה להיות קריינית, למרות מה שאמרתי לה. היא הצליחה. כשתורתי לחדר היא אומנם ככתה וצעקה עלי: 'אבל אני כן אהיה קריינית, אני כן אהיה טובה'."

במשך שבועות ארוכים הקדיש לה חורב, בעזרת קריינים נוספים ממחלקת ה-ספורט, שעות רבות של אימונים. התוצאה נראתה ביום השלישי בשבוע שעבר. בתוכנית הספורט הופיעה קריינית חדשה, אשר כבשה את לב הקהל. קריאתה היתה עדיין רחוקה מלהיות מושלמת. אולם הור פתחה החיצונית, הגעומת שבה ויפיה הרב, הבטיחו כי גם על הקריינות הלא-מקצועית היא תתגבר. רחלי פתחה את התוכנית ונעלה אותה. קשה היה שלא להבחין בהבדל העצום בין שתי ההופעות שלה. השנייה היתה הרבה יותר טובה, מיקצועית כימעט לחלוטין.

ההתמדה והעקשנות הן שהביאו בסופו של דבר, את רחלי למסך הקטן. מספרת אמה: "אצלנו במישפחה העקשנות וההת-

כי מעולם לא נראו פנים כה יפים על מסך ולם רק רחלי וחבריה במחלקת הספורט יודעים ופעה על מסך הטלוויזיה, ועל התחרות שהיתה עינות" שאף הן דצו בתפקיד קריינית בטלוויזיה.

יומה הגדול של רחלי, במיסגרת הלהקה, הופיעה בערב הלהקה הצבאיות ששודר בטלוויזיה. התוכנית צולמה בבסיס ג'וליס, ומפיק התכנית, אלכס גילעדי, שהוא גם האחראי על מחלקת הספורט בטלוויזיה, שם לב לחיילת הכובשת את המסך. הוא הורה להציב עליה מצלמה, מבלי שהיא תדע, כדי שיהיה לו קל אחריכך לבחון את הופעתה מהבחינה המיקצועית-הטל-וויזיונית.

אולם לא רק גילעדי שם לב לרחלי. אמרגנים רבים, שראו את הופעתה בטל-וויזיה מיהרו לגלות את כתובתה ולנסות להחתימה על חושים: רחלי, שבסמוך לתא-ריד זה השתחררה מהצבא. נאלצה לדחות את הצעותיו של איתן גפני להופיע כזמרת בתוכנית שאותה הוא מפיק, את הצעתו של גברי לוי, להופיע כרקדנית בלהקה אותה הוא מקים, את הצעת התיאטרון הקאמרי להופיע בהצגה מחטן הקרח בבי-מויו של היי קלוס. היא נענתה להצעה אחת, של האמרגן אברהם ("פשנל") דשא, להחליף את ירדנה ארוזי בשלישיית שוקר לד מנטה מסטיק.

היא החלה בחזרות עם הלהקה. לפשנל הבטיחה: "אני יכולה להיות יותר טובה מירדנה ארוזי, אך מרגיז אותי שעושים כל פעם השוואות." אחריכך, כשהחליטה שאינה רוצה יותר בשוקולד מנטה מסטיק, הסבירה לפשנל: "כאן עובדים יותר מדי על החיצונית. אני יודעת שאני יפה, אבל לא לעולם חוסן. חתמתי על החוזה משום שחשבתי שהלהקה תשנה את ה-סיגנון, שתהיה יותר מעמיקה, אבל זה לא נעשה."

פשנל, שהוא אמרגן ותיק הבין לליבה

קריעה בור

רחלי לוקחת ברצינות רבה את עבודתה החדשה בטלוויזיה. היא לא רק לומדת את רזי המיקצוע, ועוסקת בכל עבודה שהיא יכולה להשיג במדיום החדש, אלא גם החלה להתעניין בענפי ספורט שונים, ביניהם מישחק הכדורסל, מפני שבינתיים היא קריינית ספורט בטלוויזיה הישראלית.

מטיבט ואמא מגפאל ושניהם היו בודיסי-טים. אחריכך הם עברו להודו. אחיו של אבא היה גנרל בצבא הבריטי ועד היום יש בכומכני רחוב על שמו. אני פגשתי את אברהם, שהיה יהודי, בהודו. המיש-פחה שלי כמובן התנגדה שאני אתחנן איתו, ידענו שיהיו צרות, אבל לא ויתרנו. אני התגירתי ומאז אני שומרת על בית דתי כשר. בגלל הרדיפות של המישפחה (המשך בעמוד 32)

מדה הם דבר חשוב ביותר. אחרת לא היינו כאן, ולא היינו מישפחה בכלל. ההור רים של בעלי, אברהם, נפגשו על גבול טיבט-הודו. האבא של בעלי היה יהודי והאמא שלו היתה בודהיסטית ממוצא נפא-לי. זה לא הפריע לאהבה שלהם. חמתי התגיירה והם שמרו על בית דתי, כימעט אדוק.

גם אצלי בבית היו בעיות. אני באה ממישפחה עשירה ומכובדת. אבא הוא

